

Vonnisnummer / Griffinummer 2241493
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 9 april 2024
Naam van de eerste beklagde
Systeemnummer parket 21CO36191
Dossiernummer

rechtbank van eerste
aanleg Limburg,
afdeling Hasselt
Sectie correctioneel
Kamer 13D

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie

tegen:

BEKLAAGDE:

RRN

geboren te op
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

beklaagde, die persoonlijk verschijnt.

1. TENLASTELEGGING

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek:

Op het perceel gelegen te gekadastreerd als afdeling
met een oppervlakte van 10a09ca en in eigendom van
ingevolge akte van aankoop van 21/06/2006 verleden door notaris te
en ophouding van het vruchtgebruik ingevolge overlijden van op

Buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, of het optrekken of plaatsen van een constructie, of het functioneel samen brengen van materialen waardoor een constructie ontstaat, of het afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van een constructie hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd. (art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

Te in de periode van 1 juli 2021 tot en met 8 december 2021

namelijk,

- Houten berging (1) van ca 2m op 2m en hoogte van ca 2,5m (op perceel eigendom van ANB – volgens verdachte nog op zijn perceel);
- Berging (2) met schuin dak in golfplaten van ca 1,5m op 1,5m en hoogte van ca 2m op achterste perceel in midden, nadien verplaatst naar de rechter perceelsgrens;
- Houten berging (3) van ca 2m op 2,5m en hoogte van 2m, op achterste perceel aan rechterkant;
- Verharding in stenen van 12m op 5m tussen de bergingen (2) en (3), waarop allerlei materialen onder een blauw zeil en een verharding voor de berging (3);

- Een afdak aan linkerkant van ca 3m op 3m uit houten materialen, waaronder een verharding met jacuzzi;
- Een afdak aan de rechterkant van ca 1m op 2,5m uit houten materialen met kleine berging, dienstig als terras/veranda;
- ~~- Opslag van allerlei materialen uit hout (afbraak van vorige constructies), allerlei speeltuigen~~
- Houten constructie tussen berging (1) en berging (3) met half open dak en andere helft gesloten bergplaats, van ca 7,5m op 3m en hoogte van 2m;
- Berging van ca 4m op 3m op verharding aan rechter perceelsgrens tussen berging (3) en de verplaatste berging (2), in hout met schuin dak.

Tevens gedagvaard om zich te horen veroordelen tot uitvoering van de herstellvordering van de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur tot herstel in de oorspronkelijke staat binnen de 12 maanden, onder verbeurte van een dwangsom van 125 euro per dag in geval van niet-uitvoering en tot machtiging aan de burgemeester en stedenbouwkundig inspecteur tot het uitvoeren van de bevolen herstelmaatregelen in de plaats van de veroordeelde en op diens kosten. (zie stuk 6 van het dossier)

[...]

2. PROCEDURE

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

3. VOORGAANDEN

1. Beklaagde werd gedagvaard om te verschijnen op 7 november 2023 bij rechtstreekse dagvaarding betekend op 19 oktober 2023 aan beklagde in persoon (art. 33 Ger.W.).

De rechtbank is bevoegd om kennis te nemen van de strafvordering lastens beklagde

2. De dagvaarding werd overeenkomstig artikel 6.3.1, § 6 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening overgeschreven op het Kantoor Rechtszekerheid op 20 oktober 2023, zodat de strafvordering ontvankelijk is.

3. Ter terechtzitting van 7 november 2023 beweerde beklagde dat hij grootste deel van de constructies reeds had afgebroken dat de rest volgens hem wel nog mag blijven staan. Indien evenwel zou blijken dat dit toch niet kan, gaf hij aan bereid te zijn ook deze te verwijderen.

Om die redenen werd de zaak, mede op verzoek van beklaagde uitgesteld, teneinde toe te staan dat de huidige toestand kan gecontroleerd worden en om na te gaan of deze wel conform is.

Het openbaar ministerie voegde op 26 januari 2024 een proces-verbaal van hercontrole op 9 januari 2024 aan het strafdossier.

4. De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting op 5 maart 2024, waar werden gehoord:

- het openbaar ministerie, in haar vordering;
- beklaagde in zijn middelen van verdediging.

4. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

4.1. Opslag materialen is geen constructie

1. Voor wat betreft de “opslag van allerlei materialen uit hout (afbraak van vorige constructies), allerlei speeltuigen” weerhouden onder de tenlastelegging, stelt de rechtbank vast dat de opslag van materialen geen *constructie* betreft en niet strafbaar wordt gesteld onder artikel 4.2.1., 1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (afgekort V.C.R.O.), zoals weerhouden onder de tenlastelegging.

2. Dit wordt *apart strafbaar gesteld* onder artikel 4.2.1., 5° V.C.R.O., doch werd niet voorzien als aparte kwalificatie / tenlastelegging in de gedinginleidende dagvaarding.

De rechtbank kan evenwel niet overgaan tot een gedeeltelijke herkwalificatie van de tenlastelegging, aangezien dit zou leiden tot een eventuele bijkomende schuldigverklaring. Hiertoe is een bijkomende aanhangigmaking vereist.

Het vonnisgerecht bij wie een bepaald feit aanhangig is gemaakt onder één welbepaalde kwalificatie, mag de beklaagde niet zonder meer veroordelen uit hoofde van verschillende misdrijfkwalificaties, zelfs wanneer deze voortspruiten uit hetzelfde feit en als dusdanig slechts één straf uitgesproken wordt.

Een dergelijke ontdubbeling van kwalificatie wordt niet beschouwd als een verbetering, aanpassing of aanvulling van de initiële kwalificatie, doch wel als een verzwaring van de toestand van de beklaagde. Het gaat om een bijkomende nieuwe schuldigverklaring. Deze kan enkel gebeuren indien voor het bijkomend misdrijf ook een bijkomende aanhangigmaking is geschied, hetzij via een rechtstreekse dagvaarding, hetzij via aan vrijwillige verschijning.

3. Het voorgaande houdt in dat de rechtbank enkel rechtsgeldig gevat is voor de *constructies* in de zin van artikel 4.1.1., 3° en 4.2.1., 1° vernoemd onder de tenlastelegging.

De tenlastelegging word in die zin beperkt en verbeterd, zoals hierboven aangegeven.

4.2. Beoordeling van de schuld

1. De rechtbank is van oordeel dat de tenlastelegging (zoals beperkt) bewezen is op basis van de resultaten van het vooronderzoek en van het onderzoek tijdens de zitting.

De rechtbank kan volstaan met te verwijzen naar de vaststellingen van de stedenbouwkundig inspecteur:

- van 20 juli 2021 (stuk 14-15) en de foto's daarvan (stuk 7-12 en 67-70);
- van 8 december 2021 (stuk 64) en de foto's daarvan (stuk 55-62);

waaruit blijkt dat er op het perceel vernoemd onder de tenlastelegging (zoals beperkt) er verschillende constructies werden aangebracht, waarvan een deel vóór 20 juli 2021 en een deel tussen 20 juli 2021 en 9 december 2021, met name 4 bergingen (waarvan 1 op perceel 385G6), een afdak met daaronder een jacuzzi, een afdak met daaronder een terras, houten constructie met halfopen dak, opslag van materialen en diverse verhardingen (zie schets stuk 73), dewelke allen constructies betreffen in de zin van artikel 4.1.1., 3° V.C.R.O. en waarvoor aldus een stedenbouwkundige vergunning vereist is in de zin van artikel 4.2.1., 1° V.C.R.O.

Het perceel onder de tenlastelegging is in volle eigendom van beklaagde (stuk 127) en is gelegen in natuurgebied volgens het gewestplan (stuk 15).

2. In zijn verhoor van 1 maart 2022 erkende beklaagde de vaststellingen en gaf daarbij aan dat de vernoemde constructies werden opgericht in de zomer van 2021 en betwistte niet dat er geen vergunning voorhanden was (stuk 25). Ter terechtzitting bevestigde beklaagde dat hij de tenlastelegging niet betwistte en hij zou vrijwillig overgaan tot het herstel in de oorspronkelijke toestand. Het openbaar ministerie verklaarde zich akkoord om een hercontrole te laten uitvoeren, hetgeen gebeurde op 9 januari 2024.

3. Ter terechtzitting van 5 maart 2024 leek beklaagde te stellen / "te hebben gehoord" dat als het gebouw / de inrichting verplaatsbaar was, dit wel zou mogen.

Overeenkomstig artikel 4.1.1., 3° V.C.R.O. betreffen constructies ook een gebouw, een bouwwerk, een vaste inrichting, een verharding bestemd om ter plaatse te blijven staan of liggen, ook al kan het goed uit elkaar genomen worden of verplaatst worden.

Voor de volledigheid merkt de rechtbank nog op dat krachtens artikel 4.2.1., 1°, c) V.C.R.O. is eveneens een voorafgaande vergunning vereist voor het *herbouwen* van bestaande constructies, zijnde ten deze de bijgebouwen, die volgens de luchtfoto's werden afgebroken.

4. Deze elementen tezamen genomen, is dan ook bewezen dat beklaagde zonder voorafgaande vergunning de constructies onder de tenlastelegging (zoals beperkt) oprichtte op de vernoemde percelen, die zijn eigendom zijn.

De feiten worden door beklaagde niet betwist, hij stelt niet te hebben geweten dat hij in overtreding was en verzoekt enkel nog om een redelijke termijn om de nog resterende constructies en materialen te verwijderen.

Wat het moreel bestanddeel van het misdrijf betreft, gaat het ten deze om een reglementair decreet, zodat onachtzaamheid volstaat. Beklaagde kan volgens de rechtbank niet voorhouden niet te hebben geweten dat hij over een voorafgaande vergunning diende te beschikken, hetgeen de gebruikelijke gang van zaken is, minstens zou een normaal zorgvuldig persoon navraag doen omtrent de mogelijkheden. Bovendien wist beklagde minstens vanaf 20 juli 2021 dat hij in overtreding was en desondanks bouwde hij nog constructies bij, zoals gebleken is uit de vaststellingen van 8 december 2021.

5. Gelet op voornoemde elementen heeft beklagde het misdrijf uitgevoerd als dader in de zin van artikel 66 Sw. en wordt hij schuldig bevonden aan de tenlastelegging (zoals beperkt), zoals hierboven omschreven.

4.3. Straftoemeting

1. De hierna vermelde straf en strafmaat is gepast, rekening houdend met:

- de feiten, in het bijzonder:
 - o de aard, de ernst en de maatschappelijke laakbaarheid ervan;
 - o de omstandigheden waarin ze plaatsvonden;
 - o de veroorzaakte overlast;
 - o de impact ervan op de goede ruimtelijke ordening;
- beklagde en zijn:
 - o persoonlijkheid, zoals die blijkt uit het strafdossier en zijn strafrechtelijk verleden;
 - o persoonlijke, professionele en financiële situatie;
 - o leeftijd.

De bewezen verklaarde feiten zijn ernstig. De feiten geven blijk van asociaal gedrag, gemakzucht en onverschilligheid voor de goede ruimtelijke ordening en de overlast / landschapsvervuiling die dit veroorzaakt, gezien de ligging in natuurgebied, daarbij wetende dat de pakkans klein is. Beklaagde ging bovendien na de initiële vaststellingen verder met het wederrechtelijk oprichten van constructies.

Het gedrag van beklagde is tevens een aanfluiting van de inspanningen die worden geleverd door zowel overheid als de burgers om op een verantwoorde wijze om te gaan met natuurgebieden.

Een geldboete zoals hieronder nader bepaald, is gepast.

Overeenkomstig artikel 40 Sw. wordt aan beklagde een vervangende gevangenisstraf opgelegd, aangepast aan de hoogte van de geldboete, ingeval hij in gebreke zou blijven de opgelegde geldboete te betalen.

2. Gezien beklagde nog in de wettelijke voorwaarden verkeert om van het voordeel van uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf te kunnen genieten, past het, rekening houdende met de concrete omstandigheden om voor het gedeelte van de geldboete, zoals hierna bepaald uitstel van tenuitvoerlegging te verlenen. Beklaagde stemde hiermee in ter zitting van 5 maart 2024.

De duur van de opgelegde proefperiode is aangepast aan de aard en de ernst van de feiten. Dit voordeel zal voor beklaagde een aansporing zijn om in de toekomst de wet stipt na te leven, nu bij een toekomstige veroordeling het thans verleende uitstel kan verloren gaan en het met uitstel opgelegde gedeelte van de geldboete van de straffen in dat geval effectief wordt.

Het verlenen van een ruimer uitstel van tenuitvoerlegging voor de opgelegde geldboete zou beklaagde onvoldoende bewust maken van de ernst en de maatschappelijke laakbaarheid van de door hem gepleegde feiten, mede rekening houdend met de persoonlijkheid van beklaagde zijn persoonlijke, professionele en financiële situatie en zijn strafrechtelijk verleden.

3. Deze bestraffing beantwoordt het best aan de preventieve en repressieve doeleinden van de straf.

4.4. Herstelvordering

1. De herstellvordering is geënt op de feiten die het voorwerp uitmaken van een bewezen verklaarde tenlastelegging. De rechtbank is aldus bevoegd om hiervan kennis te nemen.

2. Middels herstellvordering van 2 augustus 2022 (stuk 109) vorderde de stedenbouwkundige inspecteur dat:

- beklaagde zou worden veroordeeld tot:
 - o het herstel in de oorspronkelijk toestand, dewelke maximaal 10 maanden in beslag mogen nemen (stuk 26);
 - o en dit onder verbeurte van een dwangsom van 150,00 euro per dag vertraging;
- het vonnis uitvoerbaar bij voorraad zou worden verklaard.

Voor deze herstellvordering werd advies ingewonnen van de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering op grond van artikel 6.3.10, § 1 V.C.R.O. Het advies werd verleend op 23 september 2022 (stuk 114). De herstellvordering is derhalve ontvankelijk.

3. De herstellvordering werd gemotiveerd vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening (constructies en verhardingen van een aanzienlijke oppervlakte aan een zonevreemde woning in een bosrijk natuurgebied), en de rangorde van herstellmaatregelen bepaald in artikel 6.3.1, § 1 V.C.R.O.

Het gevolg van het misdrijf is niet kennelijk verenigbaar met een goede ruimtelijke ordening, zodat het betalen van een meerwaarde niet volstaat. Evenmin volstaat het kennelijk om de plaatselijke ordening te herstellen door de uitvoering van bouw- of aanpassingswerken, noch volstaat een combinatie van beide herstellmaatregelen.

De herstellvordering voldoet derhalve aan artikel 6.3.1 V.C.R.O. en de gevorderde herstellmaatregelen zijn, mede gelet op artikel 1 Eerste Aanvullend Protocol E.V.R.M.:

- niet onevenredig in verhouding tot de door artikel 6.3.1 V.C.R.O. beoogde goede ruimtelijke ordening in de zin van artikel 6.1.2 *juncto* 4.3.1, § 2 V.C.R.O.;

- niet kennelijk onredelijk, nu de voordelen die de herstelmaatregelen voor de goede ruimtelijke ordening in verhouding staan tot de last die ze voor beklagde als overtreder veroorzaken.

Bijgevolg beveelt de rechtbank overeenkomstig artikel 6.3.1, § 1 V.C.R.O. het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand

4. Het is gepast om een dwangsom op te leggen, zoals nader bepaald in het beschikkend gedeelte en dit per dag vertraging na de opgelegde hersteltermijn, die ingaat vanaf datum van betekening van onderhavig vonnis. De dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hersteltermijn.

Beklaagde deed een regularisatieaanvraag (stuk 26), die evenwel werd geweigerd door zowel het college van burgemeester en schepenen als de bestendige deputatie (stuk 145).

De eerste vaststellingen dateren inmiddels van 20 juli 2021 en uit het strafdossier blijkt niet, noch wordt door beklagde aangetoond dat hij overeenkomstig artikel 6.3.6, § 1 V.C.R.O. overging tot vrijwillige uitvoering van de herstelmaatregelen en daarvan de nodige vaststellingen liet doen in een proces-verbaal van de stedenbouwkundige inspecteur of de burgemeester.

Het openbaar ministerie verklaarde zich akkoord om een hercontrole te laten uitvoeren, hetgeen gebeurde op 9 januari 2024, waarbij werd vastgesteld dat er nog steeds niet volledig werd hersteld.

Het blijft dan ook van belang dat de inbreuken worden stopgezet opdat goede ruimtelijke ordening in de toekomst niet meer in het gedrang komt, reden waarom overeenkomstig artikel 6.3.4, § 2, 1ste lid V.C.R.O. de herstelmaatregel ook gelden ten aanzien van derde verkrijgers.

5. Gelet op de herstellvordering, dient tevens te worden bevolen dat de stedenbouwkundige inspecteur en de burgemeester van ambtshalve in de uitvoering van de herstelmaatregelen kunnen voorzien in de plaats en op kosten van de veroordeelde als binnen de gestelde termijn niet werd overgegaan tot uitvoering van de herstelmaatregelen en dit na advies te hebben ingewonnen van de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering op grond van artikel 6.3.10, § 1 V.C.R.O.

Indien beklagde in gebreke blijft wordt de verplichting opgelegd om alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop van materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat die de stedenbouwkundige inspecteur of de burgemeester van heeft opgesteld of die de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank begroot en uitvoerbaar verklaard heeft.

4.5. Kosten, vergoeding en bijdragen

1. Beklaagde is als veroordeelde persoon gehouden tot de kosten ingevolge artikel 50 Sw. en dient daarin verwezen te worden krachtens artikel 162, 1ste lid Sv.

2. Gezien beklaagde wordt veroordeeld tot een correctionele straf, wordt hij overeenkomstig artikel 29, 2de lid Wet 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen tevens verplicht bij te dragen aan het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

3. Er dient aan hem als veroordeelde tevens een vergoeding te worden opgelegd conform artikel 91, 2de lid K.B. 28.12.1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

4. Het is niet aangetoond dat beklaagde geniet van juridische tweedelijnsbijstand of rechtsbijstand, of zich op het vlak van bestaansmiddelen in een situatie bevindt waarbij beroep zou kunnen doen op juridische tweedelijnsbijstand of op rechtsbijstand. Derhalve wordt hij overeenkomstig artikel 4, § 3, 1ste lid Wet 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand veroordeeld tot een bijdrage aan het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

5. De verschuldigde bedragen voor de kosten, vergoeding en bijdragen worden hierna begroot.

5. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt de beslissing over de burgerlijke belangen ambtshalve aan conform artikel 4, 2de lid V.T.Sv.

6. TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

art. 1, 2, 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 37, 41 wet van 15 juni 1935;

art. 1, 2, 3, 25, 38, 39, 40, 41, 50, 66, 84 strafwetboek

art. 4 V.T.Sv

alsook de wetsbepalingen aangehaald in de inleidende akte en in het vonnis

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van

Op strafgebied

Stelt vast dat de *“Opslag van allerlei materialen uit hout (afbraak van vorige constructies), allerlei speeltuigen”* onder de tenlastelegging niet apart kan heromschreven worden en acht zich niet gevat voor dit aspect van de tenlastelegging en beperkt deze tot de *“constructies”* vernoemd onder de tenlastelegging, zoals hierboven aangegeven.

Verklaart beklagde schuldig aan de tenlastelegging (zoals beperkt), zoals hierboven omschreven.

Veroordeelt voor de enige tenlastelegging (zoals beperkt) tot een **geldboete van 2.000,00 euro**, zijnde **250,00 euro** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 60 dagen.

Verleent **uitstel** van tenuitvoerlegging wat betreft deze geldboete voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van 1.000,00 euro, zijnde 125,00 euro verhoogd met 70 opdecimen.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 euro, zijnde de som van 1 maal 25,00 euro verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders;
- een bijdrage van 24,00 euro aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand;
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,90 euro;
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 34,98 euro.

Herstelvordering:

Veroordeelt beklagde overeenkomstig artikel 6.3.1, § 1 V.C.R.O., tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand:

- door afbraak van de *constructies* vernoemd onder de tenlastelegging;
- binnen een **termijn van 6 maanden** na de betekening van dit vonnis;
- en zulks onder verbeurte van een **DWANGSOM van 125,00 euro per dag vertraging vanaf de eerste dag na het verstrijken van voornoemde hersteltermijn van 6 maanden met een maximum van 125.000 euro.**

ZEGT VOOR RECHT dat of de stedenbouwkundige inspecteur, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, overeenkomstig artikel 6.3.4. V.C.R.O. zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien na advies van de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering en dat in zulk geval beklagde **wordt verplicht tot terugbetaling van de kosten.**

Op burgerlijk gebied

De rechtbank houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op 9 april 2024 door de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt Sectie correctioneel, kamer 13D:

rechter

in aanwezigheid van het lid van het openbaar ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting,

met biistand van griffier